

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Nc/2/2020
Identifikačné číslo spisu:	9020200021
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:9020200021.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ MVDr. B., bývajúceho v O., 2/ Z., bývajúceho v O. proti žalovaným 1/ Okresnému súdu Bratislava III, so sídlom v Bratislave, Nám. Biely kríž č. 7, 2/ JUDr. N., súdnej komisárke pri Okresnom súde Bratislava III, so sídlom v K., o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12C/103/2007, o vylúčení sudcu Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8Co/463/2010, 8Co/464/2010, takto

rozhodol:

Konanie o vylúčení predsedu senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Ľuboša Sádovského z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 8Co/463/2010, 8Co/464/2010 z a s t a v u j e.

Odôvodnenie

1. JUDr. Jana Vlčková, predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave 8Co (vo veci, sp. zn. 8Co/463/2010) predkladacou správou z 28. mája 2020 predložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako súdu nadriadenému, námietku zaujatosti podanú žalobcom 3. júna 2011.

2. Podaním z 31. mája 2011 (označeným ako „Odvolanie návrh na opravu ...“), doručeným Krajskému súdu v Bratislave 3. júna 2011 (č. l. 98 a násl. súdneho spisu) žalobcovia 1/, 2/ a C. mimo iného vzniesli námietku zaujatosti voči JUDr. Ľubošovi Sádovskému, predsedovi senátu Krajského súdu v Bratislave, z dôvodu, že tento konal a rozhodol uznesením z 31. marca 2011 vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8Co/463/2010, 8Co/464/2010, i keď bol uznesením Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2001 pod sp. zn. 17Nc/5/2001 (č. l. 13 súdneho spisu), ešte ako sudcu Okresného súdu Bratislava III vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci (vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12C/103/2007, predtým na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6Nc/378/2000).

3. Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. marca 2011, sp. zn. 8Co/463/2010, 8Co/464/2010 (č. l. 93 až 95 súdneho spisu) odvolanie žalobcu 2/ a C. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 29. septembra 2008, č. k. 12C/103/2007-59 (o odmietnutí podania) a odvolanie žalobcu 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II

z 23. septembra 2010, č. k. 12C/103/2007-69 (o zamietnutí návrhu na odpustenie zmeškania lehoty k podaniu odvolania) odmietol, žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave (§ 54 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“) pri posudzovaní námietky zaujatosti najskôr skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých možno o tejto námietke konať a dospel k záveru, že tomu tak nie je.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. V zmysle § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

9. Vychádzajúc z uvedených ustanovení Civilného sporového poriadku, je potrebné zdôrazniť, že CSP (ale ani OSP) osobitne neupravuje situáciu, keď strana sporu namieta zaujatosť sudcu, resp. sudcov príslušného súdu až po tom, ako tento súd (sudca) o veci rozhodol. Z citovaného ustanovenia § 49 ods. 1 CSP (expressis verbis, t. j. výslovne sa uvádza, že „sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu...“), obdobne aj v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 OSP („sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí“) nesporne vyplýva, že rozhodnúť o vylúčení (nevylúčení) sudcov príslušného súdu prichádza v úvahu iba v štádiu aktuálneho prejednávania sporu, t. j. ešte pred vydaním rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa toto konanie končí.

10. Rozhodnúť o námietke zaujatosti vznesenej potom, ako odvolací súd už rozhodol, by znamenalo, že - bez toho, aby zákon takéto rozhodovanie umožňoval - by bolo dodatočne, t. j. keď vec sama už bola prejednaná a rozhodnutá odvolacím súdom, vyslovené, či sudca, ktorý sa na rozhodnutí v spore zúčastnil, bol/nebol vylúčený. Takýto postup možný nie je, lebo (späťne) nemožno v zmysle § 54 ods. 2 CSP vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu sudcu, ktorý už spor prejednal a rozhodol. Rozhodnutie o takej námietke nemôže mať vplyv na výsledok konania. Vychádzajúc z okolností veci možno na takúto námietku zaujatosti hľadieť aj ako na oneskorene podanú. Váda rozhodnutia spočíva v tom, že prípadne došlo k vydaniu rozhodnutia vylúčenými sudcami, môže byť podľa povahy veci dôvodom k podaniu opravných prostriedkov.

11. V danom spore žalobcovia 1/ a 2/ i C. namietali zaujatosť sudcu - predsedu senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Ľuboša Sádovského 3. júna 2011, teda potom, ako tento súd (i sudca) rozhodol o ich podaných odvolaniach 31. marca 2011; za tejto procesnej situácie najvyšší súd ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave (§ 54 ods. 1 CSP) už nemá o čom konať, pretože (len) na základe samotnej námietky zaujatosti nemožno rozhodnúť o (ne)vylúčení namietaneho sudcu z už (nateraz) skončeného konania.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd bol povinný prihliadnuť na to,

že konanie o námietke zaujatosti (§ 49 až § 59 CSP) trpí neodstrániteľným procesným nedostatkom podmienky konania, preto podľa § 161 ods. 2 CSP konanie o vylúčení predsedu senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Ľuboša Sádovského z prejednávania a rozhodovania sporu vedenom na tomto súde pod sp. zn. 8Co/463/2010 a 8Co/464/2010 zastavil (rovnako napr. Najvyšší súd Slovenskej republiky, sp. zn. 1Nc/56/2010, 1Nc/38/2011, 1Nc/43/2013, 2Nc/4/2018). Z uvedených dôvodov najvyšší súd už nemal možnosť skúmať vecnú opodstatnenosť námietky zaujatosti.

13. Zhodný prístup k uvedenej problematike, t. j. že rozhodnúť o vylúčení (nevylúčení) sudcov príslušného súdu možno iba v štádiu aktuálneho prejednávania veci, teda pred tým, než títo sudcovia rozhodnú, zastáva aj judikatúra Najvyššieho súdu Českej republiky (porovnaj napr. uznesenie, sp. zn. 7 Nd 233/2001). Námietka zaujatosti uplatnená až po skončení konania (mimo rámec prípustného opravného prostriedku) je nielen oneskorená, ale zároveň z povahy veci i bezpredmetná, lebo rozhodnutie o nej nemôže mať vplyv na výsledok konania (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32 Nd 123/2013, 32 Nd 86/2018, rovnako Drápal, L., Bureš, J. a kol., Občanský soudní řád I, II. 1. vydání, C. H. Beck, 2009, s. 82).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.